

متن پرسش

سلام: در ادامه پرسش ۲۲۱۳۰، پس تفاوت ما که حمد خدا رو بر زبان بیاوریم و بگوییم همه چیز خوب است و تلاش کنیم و.... با روشنفکران غرب زده که به مخاطبین خود توصیه می کنند هر روز جلوی آئینه بایست و بگو همه چیز خوب است و.... چیست؟ آیا قرار است هر دو فرهنگ با زبان یک نتیجه خوب بگیرند؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در حمدی که ما در نماز داریم نظر به حضرت رب العالمین است و اظهار این باور متعالی که منشأ همه‌ی خوبی‌ها و پاکی‌ها از اوست، و با این کار، نحوه‌ای از گفتگویی صمیمی با آغازین‌ترین حقیقت و مبنایی‌ترین وجود به میان می‌آوریم. این چه ربطی به نحوه‌ای از القای روان‌شناسانه دارد که تنها شارژکردن خود می‌باشد از طریق توهم‌سازی؟! موفق باشید